

Dimarts que ve es compleix un any de les eleccions que van donar les alcaldies de Barcelona i Madrid a Ada Colau i Manuela Carmena. Tot i que potser encara és aviat

Entre el gir social i el bany de realitat

PER TONI SUST

Hi havia gent a Barcelona en Comú que abans de les municipals del 24 de maig del 2015 pensava que Ada Colau obtindria un bon resultat que la convertiria en cap de l'oposició. Que tindria quatre anys per créixer en la denúncia de la gestió de Xavier Trias i conèixer la casa. Però va guanyar. Dimarts que ve es complirà un any. I en el difícil procés d'assumir la maquinària de la ciutat, va arribar el bany de realitat.

La nova alcaldessa va comprendre aviat que amb 11 regidors no seria senzill canviar el món. No va poder ni abaixar-se el sou, com havia anunciat: l'oposició no l'hi va permetre. Ella i els seus regidors donaran part del salari a entitats socials, però oficialment cobren el mateix. Després de proclamar que Barcelona deixava d'optar als Jocs d'hivern, va saber que això perjudicava diverses localitats. I per això, tot i que en campanya va anunciar que Barcelona deixaria de destinar quatre milions d'euros a l'any al gran premi de Fórmula 1 de Montmeló, després va mantenir la meitat d'aquesta subvenció el 2016. En campanya, va anunciar 30 guarderies en quatre anys, amb una inversió de 100 milions. Al final, en farà 10, amb un pressupost de 19,8 milions. Quatre estaven anunciades.

COLAU

En el cas del Mobile World Congress, i tot i denunciar que hauria de beneficiar més la ciutat, va recolzar la cita i la seva renovació, i es va posar del costat del Mobile quan els treballadors del metro van anunciar vaga durant la seva celebració. Potser el bany més gran de realitat va arribar quan Colau va revelar la nòmina mitjana de la plantilla del metro per justificar la seva negativa a apujar els salaris. Va ser una mostra del viatge que ha fet de l'activisme a l'alcaldia.

GIR SOCIAL I VIVENDA

Del l'exportaveu de la PAHs s'esperava un gir social potent. L'equip de govern ho subratlla en xifres: en el seu primer any, la inversió en política social ha pujat de 260 a 320 milions d'euros. Les dues modificacions de crèdit que han incrementat el pressupost en 375 milions d'euros són un missatge: millor que no hi hagi superàvit, com passava al sanejat ajuntament, i dedicar més recursos a la ciutadania.

Colau recupera el model del pla de barris del tripartit: invertirà 150 milions d'euros a les zones amb més dificultat, centrant-se en l'eix del Besòs. L'oposició jutja la quantitat insuficient. El que ningú qüestiona és que s'hagi triplicat el nombre de famílies que reben una beca de menjador sobre el 100% del cost de la plaça. S'han obert quatre oficines de pobresa energètica, que han atès 1.000 llars.

Oriol Illa, president de la Taula del Tercer Sector, que agrupa les entitats socials catalanes, enjudicia la gestió. «**És positiu l'accent social del govern. Situa la política social en el centre i persegueix una política transformadora. És negatiu que Creu Roja perdi la vigilància de les platges i s'adjudiqui a una empresa lucrativa. Que el servei d'atenció domiciliària s'adjudiqui a una empresa de Florentino Pérez quan la portava el tercer sector. Encara que no siguin decisions voluntàries, aquest n'és el resultat. Qui defineix les bases i la puntuació és l'ajuntament.**»

SEGUEIXEN ELS DESNONAMENTS

Hi segueix havent desnonaments a la Barcelona de Colau. Només a Nou Barris, entre set i nou per setmana. La diferència, diu el consistori, és que ara es media entre la propietat i el desnonat per aturar-los o trobar un allotjament alternatiu. Per fer-ho es va crear la Unitat contra l'Exclusió Residencial (UCER), que ha aturat 639 desnonaments des del gener, quan va començar a actuar. Colau va demanar limitar el preu del lloguer –no pot imposar-lo, no és competència municipal–, que s'ha convertit en un problema urgent. En campanya va prometre 8.000 vivendes ➔

per calibrar si les 'alcaldesses del canvi' tiraran endavant les polítiques que van prometre, passem revista a aquests 12 mesos de gir social, picabaralles i pragmatisme.

El 14 d'abril passat, sense més avís ni pompa que un breu tuit, l'Ajuntament de Madrid va eliminar les estructures de ferro que feia 20 anys que impedi-
dien als vianants seure a les dues fonts que refresquen la Puerta del Sol. Des d'aquell mateix dia, els seients que circumden els dos ornamentals llueixen a totes hores poblats per veïns i turistes que s'aturen a descansar al costat de l'aigua. A pocs metres d'allà, a la plaça Mayor, la del famós «*relaxing cup of café con leche*» de l'exalcaldessa Ana Botella, els propietaris dels restaurants estaven indignats en les recents festes de San Isidro per l'ordenança que els prohibia instal·lar les seves terrasses quan hi hagués concerts a la plaça. Es queixaven, a més, de la indefinició de la normativa, que no afectava tots els locals sinó només uns quants, i acusaven l'ajuntament d'«*improvisador i caòtic*», així com de poc sensible amb el turisme, del qual depenen els seus negocis.

La polèmica dels seients públics -ínfima, comparada amb les mediàtiques controvèrsies que ha hagut d'afrontar l'actual corporació local- il·lustra en què ha consistit el primer any de govern d'Ahora Madrid, la plataforma ciutadana capitanejada per l'exjutge Manuela Carmena, que va aconseguir l'alcaldia en les eleccions de maig del 2015: 12 mesos de contínua tensió política no resolta, a vegades asfixiant, entre l'aspiració dels nous per fer de Madrid «*una ciutat més acollidora i amable*» -així definia l'alcaldessa la decisió d'alliberar les fonts del quilòmetre 0 d'obstacles- i la desconfiança amb què una part important de la població ha percebut les seves mesures.

OBRINT 'TELEDIARIS'

En no poques ocasions, els errors de principiant comesos pels nous gestors locals han posat fàcil la crítica i han traslladat al carrer una imatge de la vida municipal madrilenya que no es correspon amb la realitat del Palacio de Cibeles, seu de l'ajuntament, ni amb els canvis que afronta la ciutat.

Per a algú que només s'hagi informat a través dels grans titulars de premsa, el primer any de Manuela Carmena com a alcaldessa de la capital ha sigut el dels tuits antisemites del regidor Guillermo Zapata, els titellaires acusats d'enaltir el terrorisme, la cavalcada de Reis Mags vestits amb túniques fúcsies i la fallida web municipal de desmentiments periodístics.

Al desembre, l'Ajuntament anunciava el canvi de denominació de 30 carrers que honraven figures del franquisme i l'eliminació de diversos vestigis de l'antic règim. Una mesura que es limitava a posar

la ciutat al dia amb la llei de la memòria històrica va trigar poques hores a convertir-se en un nou despropòsit al transcendir els errors dels tècnics a l'identificar les vies i estàtues presumptament franquistes que s'havien de canviar, diverses de les quals no mereixien aparèixer en aquesta categoria.

Aquests i altres fiascos, que van obrir telediaris i van ocupar in comptables hores de tertúlies, han eclipsat altres mesures menys sonades, però que afecten més la vida dels madrilenys, com la creació d'una xarxa municipal de guarderies infantils, la paralització de la venda de pisos socials a fons voltor que va posar en marxa Ana Botella, o la incorporació d'una clàusula social en els contractes que l'ajuntament firma amb empreses externes per premiar les que ofereixen millors condicions laborals als seus treballadors, no només a les que proposen preus més barats. El soroll dels escàndols ha marcat la vida municipal d'una ciutat que fa un any va decidir treure's de sobre 24 anys de majories absolutes del Partit Popular.

Una estela de canvis i polèmiques asfixiants

PER JUAN FERNÁNDEZ

COLAU

Amb bronques	
1	La vaga de metro al Mobile Entre l'activista que va ser i l'alcalde que és, Colau va triar el segon paper, fet que li va costar crítiques i elogis. Va revelar els salaris dels treballadors en ple pols amb la plantilla.
2	El projecte del tramvia L'alcalde ja va anunciar en campanya que volia connectar els tramvies per la Diagonal, i va assumir el cost de l'obra: 175 milions. Serà un dels seus reptes més complicats.
3	Suspensió de llicències hoteleres La pressió del turisme sobre la ciutadania, que ho denuncia, és la base d'una decisió aplaudida i criticada, sobretot pels que alerten de la pèrdua d'inversió.
4	El pacte amb el PSC Colau pacta amb els pares del model que va cridar a combatre. Ara ha de demostrar que imposa el seu.
5	La retirada del bust del Rei El gest va provocar una picabaralla amb el PP. No va generar un especial rebuig, però malgrat ser això, un gest, és una de les imatges de l'alcalde que van generar més fotos.
Sense bronques	
1	Increment de beques de menjador S'ha triplicat el nombre de famílies que reben una beca de menjador completa. L'ajuda arriba a 7.000 escolars.
2	Aposta per la vivenda social Colau es va comprometre a sumar 8.000 pisos al parc de venda social de Barcelona durant aquest mandat. Per ara n'ha concretat uns 2.000 en projecte.
3	Assistència a desnonats El consistori ha obert una unitat que s'encarrega de mediar entre la propietat i els inquilins en els desnonaments, que ara són sobretot de lloguer.
4	Educació, servei essencial Educació i serveis socials són ara serveis essencials: es pot contractar eludint l'austeritat.
5	El suport al Mobile Abans que arribés la vaga, ja en el càrrec, Colau va recolzar el Mobile, fet que va generar molt més suport que rebuig.

→ socials més en aquest mandat. De moment n'ha anunciat 2.000 en projecte: 1.100 de nova construcció i la resta en promocions ja en marxa.

La relació amb els bancs ha sigut més cordial que bel·licosa, tot i que Colau ha amenaçat amb sancions: el consistori ha aconseguit 550 pisos per cessió voluntària de bancs i entitats financeres, i només ha imposat 13 multes a grans tenidors de vivenda per pràctiques punibles. La suspensió de la llei 24/2015 impedeix la cessió obligatòria de vivendes buides, però no les sancions, que depenen de la llei que el tripartit va encunyar el 2007.

Carlos Macías és successor de Colau com a portaveu de la PAH: «**Hi ha hagut un canvi, es prenen mesures raonables. Es concedeixen ajudes també a les persones sense renda, cosa que abans no passava, encara que són puntuals i això s'ha de canviar**», diu. «**Pel que fa als bancs, els acords de cessió no poden suposar que els perdonem la resta de pisos. El que és negatiu és la lentitud de l'administració**». Macías nega tracte de favor a la seva antecessora: «**Exigim el mateix que sempre**».

HOTELS I TERRASSES

Que el turisme era la bèstia negra del colauisme se sabia, però també és el quart problema més greu per als barcelonins, cosa que aconsella actuar. La victòria de Colau va suspendre el projecte de l'hotel de l'edifici del Deutsche Bank, a la cruïlla de la Diagonal amb el passeig de Gràcia. Va ser el primer avís. L'alcalde ha paralitzat la concessió de llicències hoteleres a la zona més cèntrica de la ciutat –on solen haver-hi els hotels i les llicències de pis turístic– i a les zones de menys pressió es permet una alta si hi ha una baixa.

El consistori no vol que els hotels se'n vagin a una altra ciutat, sinó a

Joan Maria Soler

FAVB

«A les entitats els ha costat veure's amb el consistori»

un altre barri. El repte, que els turistes pernoctin en hotels a Nou Barris o Pedralbes.

El president del gremi, Jordi Clos, demana regles clares: «**És important saber on volem anar. Necessitem saber a què atènyer-nos, tenir seguretat jurídica. Els que marquen l'estratègia són ells** [per l'ajuntament]. **Després, cada empresari decidirà què fa. Fer un hotel a Nou Barris és difícil, la rendibilitat és complicada. És molt fàcil a l'Hospitalet, està a la Fira**».

Clos és més crític amb un altre apartat: «**Crec que no s'ha fet el que caldria amb els pisos turístics il·legals, que són els que creen el problema. És una competència deslleial. S'ha de perseguir i sancionar**».

Colau vol guanyar espai públic retallant terrasses. Se li critica que ho plantegi no només al centre, sinó també als comerços petits de barri. El sector no oculta el seu empipament. «**Aquest és un any d'incertesa absoluta en la restauració. Un any perdut en el conflicte, amb una negociació inexistent amb l'ajuntament. Un any que no ha donat tranquil·litat a un sector que crea ocupació. A les portes d'una nova temporada, no sabem si podrem afrontar-la amb tranquil·litat**», lamenta Roger Pallarols, director del Gremi de Restauració.

TRANSPARÈNCIA, PARTICIPACIÓ

L'alcalde es va abaixar el sou però, com s'ha dit, de forma oficiosa: la majoria de grups consideren que no té sentit limitar els salaris a 2.200 euros mensuals per 14 pagues, com ha fet Barcelona en Comú. Menys la CUP, que s'ha fixat el sou en 1.600 euros.

El consistori ha obert un portal i una oficina de la transparència i negocia un codi ètic. L'agenda del govern municipal és pública. La retirada del bust del rei Joan Carles del saló de plens resumeix la política de gestos, anomenada

CARMENA

➔ «Van ser polèmiques desproporcionades, injustes i interessades. Es va voler vendre que amb nosaltres arribava l'apocalipsi, i ja s'ha vist que no, però havien d'alimentar aquesta teoria com fos», raona Rita Maestre, portaveu de l'ajuntament. «El més lamentable és que hàgim hagut de parlar als plens sobre el color dels vestits dels Reis Mags en lloc de discutir sobre com reduïm l'atur», sospira Purificación Causapié, portaveu del grup municipal socialista, els vots del qual mantenen Carmena al capdavant de l'alcaldia.

ACTIVISTES EN DESPATXOS

La mateixa Maestre, condemnada a pagar 4.300 euros per assaltar la capella de la Universitat Complutense amb el tors nu el 2011, ha concentrat l'atenció mediàtica per coses no relacionades amb la seva tasca municipal, sinó amb els seus anys d'activisme. Com ella, a la majoria dels que avui trepitgen la moqueta dels despatxos se'ls podia veure fàcilment fa un any fent xerrades en centres okupats. A la dificultat d'aprendre a governar la ciutat, en el seu cas, s'hi afegia el repte de fer-ho d'una altra manera. ¿Ho han aconseguit?

«A aquests se'ls veu als barris, trepitgen el terreny, parlen amb la gent, no estan per sobre del bé i del mal com els d'abans», respon Enrique Villalobos, president de la Federació d'Associacions de Veïns de Madrid, que subratlla que malgrat aquesta «bona voluntat», la majoria dels problemes dels madrilenys segueixen sense resoldre's. «El canvi està sent massa lent, en part per la inexperiència dels nouvinguts. Van eliminar tots els càrrecs de lliure designació i es van quedar sense equips per gestionar la burocràcia. Haurien d'haver fet una aposta més gran des del principi», opina.

En un any, Ahora Madrid ha impulsat dos projectes de participació ciutadana perquè els veïns dibuixin la remodelació de la plaça d'Espanya i decideixin com gastar 60 milions del pressupost municipal, ha remunicipalitzat serveis públics privatitzats pel PP, com la funerària i els sistemes informàtics, i ha aprovat una ordenança que prohibeix als regidors reunir-se amb lobbies en secret o rebre regals. «Són bones mesures, però ens hauria agradat veure'n també d'altres que incideixen directament en la vida dels ciutadans, i aquí no han estat igual d'àgils», assenyala Causapié.

Pel PP, als nous gestors municipals «Madrid els va gran». «No esperaven governar, i se'ls nota. No tenen un projecte de ciutat. Hem tingut un any d'ocurrències, fum i rectificacions», afirma el portaveu popular Íñigo Henríquez de Luna. Rita Maestre es defensa: «Ens hem trobat l'ajuntament ple de contractes blindats que ens està costant desfer. ¿Inexperiència? És clar que no som

Íñigo Henríquez
Portaveu popular
«Hem tingut un any d'ocurrències, fum i marxes enrere»

polítics professionals, però no tenen legitimitat per criticar-nos els professionals que van deixar Madrid en aquest estat».

MENYS OBRES, MÉS NETEJA

En els anys de bonança, quan preguntaven a Esperanza Aguirre pel seu secret per col·leccionar majories absolutes a la comunitat com si fossin trofeus de caça, responia, resolta: «Pic i pala». Encara que no hi havia química entre tots dos, Alberto Ruiz-Gallardón, alcalde de la capital durant vuits anys, compartia amb ella l'afició a les obres, al preu de convertir Madrid en la ciutat més endeutada d'Europa. A principis del 2015, el consistori devia 5.774 milions d'euros, que ha de reduir en 800 milions abans que s'acabi l'any.

Per limitacions pressupostàries i filosofia política, el mandat de Carmena no serà recordat com el de les grues. Al contrari: l'ajuntament ha tombat diversos projectes urbanístics, com l'ampliació de l'estadi Santiago Bernabéu, que afectava espais públics limítrofs, i l'operació Chamartín, dissenyada pel BBVA, que pretenia construir 17.000 noves vivendes al nord de Madrid. En el seu lloc, la nova alcaldia ha posat l'accent en la neteja: ha re-integrat a la plantilla 500 escombraires que estaven afectats per un ERTO i ha iniciat campanyes de conscien-

Amb bronques per Juan Fernández

1

Tuits antisemites de Zapata

Els missatges que Guillermo Zapata va escriure el 2011 ridiculitzant l'Holocaust i les víctimes del terrorisme li van costar la dimissió com a responsable de Cultura.

2

Titellaires a la caserna

L'exhibició davant públic infantil d'un muntatge de titelles en què apareixia un cartell que deia 'Alka ETA', va portar l'ajuntament a demanar perdó per l'error de contractació.

3

Errors de memòria (històrica)

Van causar polèmica els errors comesos a l'identificar els monuments i carrers franquistes que havien de ser eliminats del carrer en aplicació de la llei de la memòria històrica.

4

Indignació a la cavalcada

L'innovador disseny de la desfilada dels Reis Mags va provocar les protestes de molts veïns. Carmena es va disculpar.

5

Web contrainformativa

La pàgina municipal per desmentir informacions periodístiques contràries a l'ajuntament va desagradar a partits i mitjans de comunicació. Finalment va ser cancel·lada.

Sense bronques

1

Desbandada dels fons voltor

Paralització del pla de venda de pisos socials a fons voltor que havia posat en marxa Ana Botella.

2

Empreses amb clàusula social

Inclusió d'una 'clàusula social' en els contractes que l'ajuntament firma amb empreses externes per tenir en compte les condicions laborals dels seus treballadors.

3

Doble fre a la brutícia

Reingrés en plantilla de 500 escombraires que estaven sotmesos a un ERTO i posada en marxa d'una campanya de conscienciació perquè els veïns cuidin Madrid.

4

Més llars d'infants públiques

El consistori ha anunciat la creació d'una xarxa municipal de guarderies infantils.

5

Disseny compartit de la plaça

Projectes de participació ciutadana perquè els veïns votin el disseny de la futura plaça d'Espanya.

COLAU

→ rebatejar part del nomenclàtor. La primera empremta, la plaça de la República, abans de Llucmajor, a Nou Barris.

Des que governa Colau, gairebé tot va acompanyat d'un procés de participació, com ara l'elaboració del Pla d'Acció Municipal (PAM). La votació va situar la cobertura de la Ronda de Dalt com a primera opció per a la ciutadania. Però això no vol dir que es vagi a fer: serà la negociació entre grups la que ho decideixi.

Aquesta participació aparent és qüestionada per la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que arran del cas del PAM adverteix que la participació massiva deixa en segon pla entitats i associacions que coneixen amb detall la ciutat i els seus problemes. «Per fer un procés participatiu, els primers amb qui has de comptar són els que hi volen participar», afirma el vicepresident de la FAVB, Joan Maria Soler. «A entitats, centres culturals, plataformes de tot tipus els ha costat molt fins i tot tenir reunions amb l'ajuntament. Es dona aquesta paradoxa». Entitats amb rellevància a Barcelona denuncien en privat que no mantenen interlocució amb l'equip de Colau. Soler demana a l'alcaldesa que acceleri: «Ja ha passat un any. Ha tingut temps per situar-se. No volem equidistància entre sectors en litigi. Volem que no es deixi pressionar per lobbies, i volem polítiques clares per a les classes populars».

GOVERNAR EN MINORIA

Dirigir una ciutat amb 11 de 41 regidors no és senzill. Fins i tot amb el PSC com a soci, Colau tan sols en té 15, a sis de la majoria absoluta. No va aconseguir tirar endavant uns pressupostos per falta de suport, i va haver de prorrogar els de Xavier Trias. Ha comptat amb els vots favorables o les abstencions del PSC, ERC i la CUP per aprovar les ordenances i tirar endavant dues modificacions de crèdit. Però és un suport no garantit. L'alcaldesa ha optat per mantenir una relació de perfil molt baix amb el grup de CiU. El rebuig és recíproc.

El regidor convergent Joaquim Forn descriu així la gestió de BC: «Són presoners del seu discurs i afloren contradiccions. La més gran és el pacte amb el PSC. S'han hagut d'empassar crítiques i prejudicis. Hi ha pèrdua de model de ciutat, d'oportunitats, d'inversions, de creació d'ocupació. El gir social el vam fer nosaltres. Amb nosaltres la política social va créixer el 40%. Donen més beques de menjador. Compartim el model social. El vam crear nosaltres».

Colau ha cuidat bastant el PSC i ERC. La seva tórrida a la CUP és notòria. Pròxims a l'alcaldesa neguen que hagi canviat. El crèdit que va guanyar entre el públic a la PAH sembla mantenir-se. Els que més denuncien que no hagi fet una revolució són els que l'abanderaren (la CUP), però també els que n'abominarien (CiU i el PP). ≡

LES XIFRES

320

milions d'euros és el que ha dedicat a despesa social.

6,7

milions d'euros ha destinat a la rehabilitació. Per primera vegada, s'atorguen ajudes per a l'interior de les vivendes i es té en compte el nivell de renda.

150

milions s'inverteixen en el Pla de Barris, en 15 barris.

200

milions aniran a parar a la cobertura de la Ronda de Dalt, la meitat del cost que es va calcular per a la cobertura completa.

550

pisos han sigut cedits per bancs i entitats financeres. En l'anterior mandat en van ser 19.

LES PULLES

«Colau hauria d'estar servint en una parada de peix»

Félix de Azúa, escriptor i acadèmic (qüestionant la preparació de l'alcaldesa per governar)

«Va actuar més com una antisistema que com a alcaldessa»

Jorge Fernández Díaz, ministre d'Interior (per la crítica de Colau a la presència de les Forces Armades al Saló de l'Ensenyament)

«Molts companys de TMB es pensaven que amb Colau hi hauria un canvi. Ara ni un confia en ella»

Saturnino Mercader, de CGT Transports (durant la vaga de metro que va coincidir amb el MWC)

FERRAN SENDRA

DE L'EUFÒRIA A LA 'REAL POLITIK'. La candidatura de BC va fer el més difícil -guanyar en la primera cita electoral- però la seva inestable governabilitat l'ha portat a pactar amb el PSC.

PARTICIPACIÓ. El govern de Colau i Pisarello (foto) ha impulsat la participació ciutadana del PAM, encara que no vol dir que les propostes (com ara cobrir la Ronda de Dalt) s'aprovin.

ESTRENA EN METRO. Va debutar com a alcaldessa anant a treballar en metro, un servei que li ha causat uns quants incendis i que encara té pendent la negociació del conveni.

CARMENA

VICTÒRIA INESPERADA. A Carmena li van començar a sortir els comptes la nit electoral, quan va veure que l'ajustada victòria d'Esperanza Aguirre no li garantia l'alcaldia.

MÉS ACCEPTACIÓ POPULAR. Al març, un estudi d'opinió revelava que els seus índexs d'acceptació popular havien augmentat.

GUERRA A LA CONTAMINACIÓ. Carmena, usuària del metro, lidera el primer govern madrileny que limita l'ús del cotxe en dies d'alta contaminació.

LES XIFRES

26%

ha pujat la despesa social en els primers pressupostos.

500

escombriaires van ser recuperats per a les plantilles de neteja, després d'alliberar-los d'un ERTE.

871

milions d'euros és la reducció del deute.

770

vivendes socials s'han pressupostat per al 2017.

28.249

veïns van passar pel primer projecte de participació ciutadana per dissenyar la nova plaça d'Espanya.

LES PULLES

«No t'ho perdonaré mai, Carmena»

Cayetana Álvarez de Toledo, exdiputada del PP (sobre els vestits dels Reis a la cavalcada)

«Contribuir a la judicialització de l'episodi dels titelles i culpabilitzar els actors [...] és una actitud poc valenta»

Ganemos Madrid, germen d'Ahora Madrid (sobre la postura de Carmena en la crisi dels titellaires)

«Tu et cagues en els nostres morts, jo em cago en els teus»

Willy Toledo (sobre la composició de la Comissió de la Memòria Històrica de l'Ajuntament)

➔ **ciació perquè els veïns «cuidin Madrid».** També passarà a la història pel primer govern local que es va atrevir a limitar l'ús del cotxe en dies d'alta contaminació.

CARMENA, EL PARALLAMPS

Va ser la seva empremta personal la que va portar a l'alcaldia. Ahora Madrid i sobre ella han caigut els retrets pels errors del seu equip, que no ha dubtat de defensar com ho faria una mare amb l'argument que el seu grup havia arribat a l'ajuntament **«per governar de forma diferent, i a vegades els canvis generen confusió, nervis i por».**

Per Carmena, governar diferent implica prendre decisions com rebutjar les llotges que el Reial Madrid, el Teatro Real i la plaça de toros de Las Ventas acostumaven a regalar als càrrecs municipals i sopar la Nit de Nadal amb 200 sense sostre al pati del Palacio de Cibeles, com va fer aquest Nadal. Criticada per l'oposició per la seva **«política de gestos»**, l'exjutge, de 72 anys, ha contestat declarant-se **«defensora del bonisme»**, leitmotiv que inclou proposar que les mares dels escolars

L'alcaldesa va confessar que es penedia d'haver-se ficat en política, però després ho va matisar

ajudin a netejar els col·legis i que els joves recullin les burilles als concerts, i més tard rectificar les seves pròpies paraules.

La pressió a què ha estat sotmesa la va portar a confessar al llibre *Manuela Carmena en el diván de Maruja Torres* que se'n penedia d'haver-se ficat en política, una afirmació que després també va matisar. Al març, un estudi d'opinió revelava que els seus índexs d'acceptació popular havien augmentat.

El dissenyador gràfic Iván Solbes va participar en la campanya *Madrid con Manuela* que fa precisament un any va inundar les xarxes de cartells que recolzaven la seva candidatura i que es declara tan **«entusiasmada»** amb la gestió feta per l'alcaldesa com **«escandalitzada»** pels atacs que ha rebut. **«Tinc coneguts que diuen que l'odien, i quan els pregunto per què, no saben contestar. Després lleigeixo en un mitjà de la dreta que a les noves guarderies municipals els diuen 'les ikastoles de Carmena' i ho entenc tot»**, explica. En la seva opinió, el temps calmarà els ànims a la ciutat. **«Han utilitzat artilleria pesant contra Manuela, però tinc clar que aquesta forma de governar és el futur»**, assegura. ≡